

Nr 51. Landstingets Forhandling. 769
 2den Beh. af Lovf. om Beskatning af Brændevinsbrænding.
 nemlig netop, at saa uhyre mange Menneffer bruge den Nydelse (at drikke Brændevin. Naar man tager (2 Sk) af 100,000 Menneffer, saa faar man derved ca. 2,000 Rd., medens, naar man udskrifer 10 Rd. hos 200 Menneffer, man ogsaa kun faar 2,000 Rd. Det er netop det Farlige ved Indkomstskatten, at der er saa uhyre Saa, der ved den komme til at skatte noget skæffeligt, hvorimod de indirekte Skatter, som dog give et overordentligt stort Udbytte, tilveiebringes paa en for de Fleste uimærkelig Maade. Jeg tror ogsaa, at man, naar man vil gaa dybere ind paa Sagen, maa indromme, at Indkomstskatten, fordi der altid er mange Indtægter, som vilde vide at unddrage sig for denne Skat, ligesaa vel vil blive vilkærlig som en Skat, der lægges paa en almindelig Nydelse. — Jeg tror saaledes ikke, at der for sig vilde kunne siges Noget imod, at Mindretallets Forslag gik igjennem, og jeg sympathiserer dermed, men paa den anden Side tror jeg dog ogsaa, at det ærede 8de kongevalgte Medlem (Fischer), som sagde, at man gjorde Ret i at følge den høitærede Sinitantsminister i denne Sag, havde Ret, og jeg vil derfor alligevel stemme for Regjeringens Forslag.

Griffen: Jeg kan ikke andet end give det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) Ret i at det var heldigt, om de af ham nævnte Sager kunde afgjøres under Cet; men Hensynet hertil forhindrer jo ikke, at man her kan stille Forslag imod Hensyn til Brændevins skattens Størrelse, idet det bagefter kan blive taget under Dveveielse i Forening med de andre Spørgsmaal til det andet Thing. — Hvad angaar den ærede sidste Valers (Ploug) Udtalelse om, at Brændevin ikke skulde være nødvendig for den arbejdsende Klasse, saa kan jeg ikke være enig med ham deri. Jeg vil ikke paaftaa, at Brændevinen maafe sig og for sig bibringer ham nogen Næring og større Arbejdskraft, men hans hele Levevis er en Saadan, at den er ham en nødvendig Hjælp til at

2de Møde. Ordentlig Samling 1871.
 nyde de tarvelige Maaltider, der skulle stykke ham. Dette er min Overbevisning, og derfor tror jeg ikke, at vi skulle søge at forhindre ham i at nyde dem. Derfor det ærede Medlems Betragtninger være rigtige, saa mener jeg ogsaa, at vi maatte gaa en ganffe anden Vej, end der her er Tale om. Vi maatte da paalægge saa høit en Told og Stat paa Brændevin, at vi virkelig derved kunde vente at forhindre Nydelsen af Brændevin. Men det var nu netop det, hvorpaa jeg navnlig støttede min første Udtalelse, at hverken den ærede Drdfører eller den ærede Minister have begrundet deres Forslag om Forhøielsen af Brændevinsafgiften derpaa, at Nydelsen af Brændevin finder Sted i for høit et Maal, men nærmest kun derved have taget Hensyn til at forskaffe Staten en større Indtægt. Jeg kan saaledes ikke af Hensyn til den ærede sidste Valers Bemærkning forandre min Opfattelse eller Stilling; men forøvrigt skal jeg gjentage, at det ganffe dist vilde være heldigt, om alle de forelagte Lovforslag, som vedrøre den indirekte Beskatning, kunde afgjøres sammen.

Fischer: Efter den ærede Sinitantsministers Udtalelse vil aabenbart Afstemningen over det Punkt, som nu foreligger til Afgjørelse, kun kunne betragtes som en foreløbig Afstemning. Det deri indeholdte Spørgsmaal hænger nemlig sammen med Spørgsmaalet om Vedtagelsen af de tvende andre for nævnte Lovforslag. Hvad den ærede sidste Valer derfor ligeledes ønskede, nemlig en samlet Behandling af disse Sager, vil imidlertid i Gjærningen ogsaa komme til at finde Sted, men paa et senere Trin af deres Forhandling. Naar de tvende Forslag om Brændevinsafgiften og om Skibsafgiften, som nu foreligge her i Thinget, samles i det andet Thing med Lovforslaget om Toldafgifterne, saa vil der jo der være Leilighed til at tage Sagen under samlet Dveveielse i Forbindelse med Regjeringen, og det vil ligeledes blive muligt for os, naar